

Advent 1.
Ady Endre: Karácsony

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszu sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme súgna, szállna,
Az én kedves, kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

II.

Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
- Úgy mint régen -
Fohászkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna mindent, mindent
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretettel üdvözülni.

III.

Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
És a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.
Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget,
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...

Advent 2.

Móra Ferenc: A kíváncsi hópelyhek

A nap éppen lement, mikor az erdő felett
elkezdett esni a hó.

— No, anyó — mondta varjú apó a feleségének a
nyárfahegyben —, azt hiszem, holnap fehér
abrosznál esszük az egérpecsenyét.

Nemsokára a búzamezők fölött kezdtek táncolni a
hópihék.

— Gyertek, gyertek — csalogatták őket a
szántóföldek —, jó ám a vetésnek a jó puha hó.
Az tart meleget a búzaszemnek, hogy meg ne
fagyjon a földben.

A falu már rég elcsendesedett, mire a hófelhők
odaértek föléje.

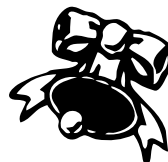
— No, ezt a falut megtréfáljuk — mondták a
hópelyhek. — Reggel maga se ismer magára,
olyan fehérre meszeljük, még a háztetőket is.
Voltak kíváncsi hópelyhek is. Messze az ég alján
nagy világosság látszott. Ott a város lámpái
világítottak. Ezek a hópelyhek a várost akarták
láttni.

— Majd meglátjátok, hogy megbecsülnek ott
minket — mondták a falura, mezőre hulló
testvéreiknek. — Még székkal is megkínálnak,
talán hintóba is ültetnek.

Azzal elszálltak a város fölé, s ott lehullottak a
háztetőkre, az utcákra, a terekre. Alig várták a
reggelt, hogy szétnézzenek a városban. De mire
kireggedett, akkorra a hópelyheknek
beesteledett. Jöttek a hóhányó munkások,
megkínálták a havat seprűvel és lapáttal. Aztán
rakásra rakták, úgy hordták ki a városból. Mire
delet harangoztak, locspocs lett a városi hóból. Az
erdők, mezők hava pedig tavaszig megmaradt
ragyogó fehéren.

Advent 3.

Weöres Sándor: Száncsengő

Éj-mélyből fölzengő
Csing-ling-ling-száncsengő.
Száncsengő -csing-ling-ling
Tél öblén halkan ring.

Földobban két nagy ló,
Kop-kop-kop- nyolc patkó.
Nyolc patkó -kop-kop-kop
Csönd-zsákból hangot lop.

Szétmálló hangerdő
Csing-ling-ling-száncsengő.
Száncsengő -csing-ling-ling
Tél öblén halkan ring.

Advent 4.

Felk Foltán:

Télapó és a hóember

Én egy csókától hallottam,
csóka a toronytól,
a torony meg tavaly télen
hallotta a holdtól,
ha igazat mondanak a
csókák és a tornyok,
akkor én is ti néktek most
színigazat mondok.

Így kezdte a hold, a torony,
a csóka is így szólt:
az udvaron egy hóember
mit gondolt, nem gondolt,
azt gondolta, dehogy fog ő
egész télen állni,
ő lesz az első hóember,
ki megtanul járni.

Ennyit gondolt a hóember
egy szóval se többet,
s indulna már, mikor hallja,
jóestét köszönnek,
ő is köszön, ő is mondja:
„Jó estét kívánok!”
s látja, hogy egy piros csizmás
öreg ember áll ott.

Jó, hogy jöttél, öregember,
épp ebben a percben

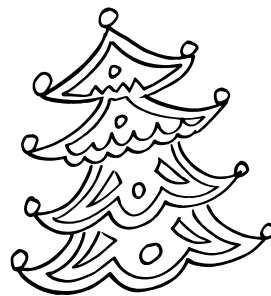
gondoltam, hogy útra kelek,
induljunk hát ketten.

Látom, nagyon öreg lehetsz,
fehér a szakállad,
Lehet, hogy a világot már
kétszer is bejártad.

Körül bizony kétszer, százszor
és még százezerszer -
feleli nagy nevetve a
piros ruhás ember -,
de nem gyalog, úgy nem győzném,
hanem szánon járok,
úgy nézzél rám, te hóember,
a Télapót látod!

Így történt, hogy akkor este-
- látta aki látta -
együtt szállt fel a hóember
s Télapó a szánra,
együtt vittek ajándékot
házzól házra járva,
míg csak üres nem lett végül
a Télapó zsákja.

Ahány házba csak bementek,
ahányból kijöttek,
lett a répaorrú vándor
egyre-egyre könnyebb,
várták őket minden házban
kályhával, meleggel,
így olvadt el reggelre az
útra kelt hóember!

Advent 5.

Csányi György:

Télapó kincsei

„Télapó! Télapó!
Hol van a te házad?
Ki adta? Ki varrta
báránybőr subádat?

Meleg, jó szívednek
honnan van a kincse?
Zimankós hidegben
van, ki melegítse?”

Szánomat szélesebb
három pejko húzza,
kucsmás fenyők között
kanyarog az útja.

Nagy piros szívemnek
jószág a kilincse,
s édesanyák mosolygása
a legdrágább kincse.

Hidegben nem fázom
egyetlenegyszer sem:
az ő bársony pillantásuk
átmelenget engem.

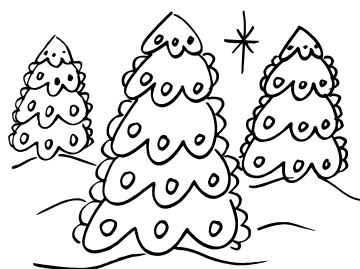
Advent 6.

Télapó itt van

Télapó itt van,
Hó a subája,
Jég a cipője,
Leng a szakála,
Zsák, zsák, teli zsák,
Piros alma, aranyág.

Két szarvas húzta
Szán repítette,
Gömbölyű zsákját
Száz fele vitte.
Zsák, zsák, teli zsák,
Piros alma, aranyág.

Advent 7.

Várnai Zseni: A fenyő éneke

Zsenge fácska voltam,
fenyveserdő árnyán,
mellettem állt néném,
meg hatalmas bátyám,
ők oly nagyok voltak,
szinte égig értek,
nem őket vágták ki,
csak a csemetéket.

Erdő édesanyám
zúgott keservében,
de csak vittek minket
nyikorgó szekéren,
messzire kerültünk,
nagy házak tövébe
zúgó rengetegből,
ember sűrűjébe.

Minket körülálltak,
azután megvettek,
engem egy nagy tágas
hajlékba cipeltek,
ott reám aggattak
sok-sok édességet,
arany hajszálat,
édes csemegéket.

Mint csillag az égen
annyi csillog rajtam,
mint a hó az erdőn,
fénylik minden gallyam
s jönnek az emberek
piciny csemetéi,
zsibongva, ujjongva
jönnek engem nézni.

Én a nagy erdőben
süvölvény fa voltam,
itt meg a fejemmel
mennyezetig nyúltam:
- De szép karácsonyfa! -
zengték, csicseregtek
s szép gyerekszemüket
rajtam legeltették.

Kacagtak, daloltak,
táncoltak köröttem,
soha nem volt részem,
ekkora örömben,
mert a mi erdőnknek
nincs tarka virága,
de most kinyílt rajtam
az öröm virága.

Advent 8.

Ady Endre:

Kis karácsonyi ének

Tegnap harangoztak,
Holnap harangoznak,
Holnapután az angyalok
Gyémánt-havat hoznak.

Szeretném az Istent
Nagyosan dicsérni,
De én még kisfiú vagyok,
Csak most kezdek élni.

Isten-dicséretére
Mégis csak kiállok,
De boldogok a pásztorok
S a három királyok.

Én is mennék, mennék,
Énekelni mennék,
Nagyok között kis Jézusért
Minden szépet tennék.

Új csizmám a sárban
Százszor bepiszkolnám,
Csak az Úrnak szerelmemet
Szépen igazolnám.

(Így dúdolgattam én
Gyermek hittel, bátran
1883
Csúf karácsonyában.)

Advent 9.

Juhász Gyula:

Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgynk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Advent 10.

József Attila:

Betlehemi királyok

Irul-pirul Mária, Mária,
boldogságos kis mama.
Hulló könnye záporán át
alig látja Jézuskáját.
A sok pásztor mind muzsikál.
Meg is kéne szoptatni már.
Kedves három királyok,
jóéjszakát kívánok!

Adjonisten, Jézusunk, Jézusunk!
Három király mi vagyunk.
Lángos csillag állt felettünk,
gyalog jöttünk, mert siettünk,
kis juhocska mondta - biztos
itt lakik a Jézus Krisztus.
Menyhárt király a nevem.
Segíts, édes Istenem!

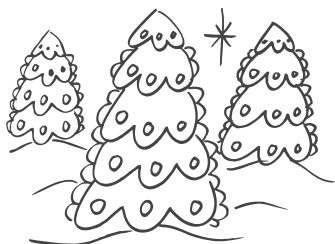
Istenfia, jónapot, jónapot!
Nem vagyunk mi vén papok.
úgy hallottuk, megszületél,
szegények királya lettél.
Benéztünk hát kicsit hozzád,
Üdvösségünk, égi ország!
Gáspár volnék, afféle
földi király személye.

Adjonisten, Megváltó, Megváltó!
Jöttünk meleg országból.
Főtt kolbászunk mind elfogyott,
fényes csizmánk is megrogyott,
hoztunk aranyat hat marékkal,
tömjeént egész vassfazékkal.
Én vagyok a Boldizsár,
aki szerencseny király.

Advent 11.

Weöres Sándor:

Szép a fenyő

Szép a fenyő télen-nyáron,
sose lepi dermedt álom:
míg az ágán jég szikrázik,
üde zöldje csak pompázik.

Nagykarácsony immár eljő,
érkezik az új esztendő.
Míg a mező dermed, fázik,
a zöld fenyves csak pompázik.

Advent 12.

Isida Jenő:

Itt van a szép víg karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranyese, áhítat
minden szívet átitat.

Pásztorjátársók, be-bejönnek,
és kántálva ráköszönnek,
a csatádra. Fura nép,
de énekük csudaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték,
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született.

Advent 13.

Kányádi Sándor: Fenyőmese

Élt a Hargita oldalában egy magányos fenyő. Senki sem lakott a közelében. Az erdő, de még a legkisebb bokor is olyan messze volt tőle, hogy még a kiáltását sem hallották volna meg, nemhogy a sóhajtásait. Ezért aztán nem is kiáltozott, nem is sóhajtozott. Még a nyári viharok, villámok s a farkasordító telek idején sem. Pedig annyit sanyargatták, hogy az még embernek is sok volna.

Elfásult egészen a nagy egyedülvalóságban. Egyetlen öröme volt, ha nyaranta egy-egy arra legelésző juhnyáj bújta meg az árnyékát, a nagy melegben. Vagy éppen maga a juhász heveredett alá furulyázgatni, tarisznyát bontani. Olyankor még sóhajtott is egyet-egyet, inkább csak figyelmességből, a szép nótáért, s hogy az árnyékot a sóhajával frissebbé tegye.

Hanem a nyáron olyat ért, amelyet még soha. Vidám kirándulók, egy egész iskola telepedett alá. Azóta nincs nyugta a fenyőnek. Egyre sóhajtozik, s mindegyre le-letekint a völgy felé, amerre a kirándulók alóla elvonultak. S mint valami kincseket, nézi az alatta maradt üres konzervdobozokat.

- Mit nem adnék, ha még egyszer közöttük állhatnék - sóhajtotta el bánatát egy véletlenül reáerőpönt rigónak.

A rigó egyet-kettőt fütyentett köszönetképpen, aztán tovaszállt arra, amerre a kirándulóknak nyoma veszett.

Hogy mit intézhetett a kis rigó, mit nem, nem tudhatjuk.

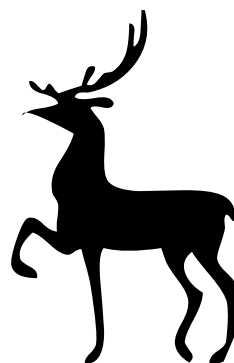
Jöttek az őszi ködök, esők, havas esők. A fenyő, ha lehetett, még inkább magába fásult. A szelek még a konzervdobozokat, utolsó emlékeit is ellopkodták. Már a földre se nézett többet.

Akárhogy tépdesték a viharok, aludt. Már arról se vett tudomást, hogy hatalmas havával megjött a tél. Tőle jöhetett is, mehetett is.

De egyszer csak megrázta magát. Azt hitte, álmodik. Pedig nem álmodott. Hatalmas zshivajra, énekszóra ébredt. Egy nagy udvaron találta magát. Minden ága fel volt cicomázva, és minden megmaradt tobozába, mintha egy-egy csillag költözött volna.

Azóta is ott áll az iskola udvarán. Bánja is ő, hogy az ünnep, a vigalom teltével ágait lecsapdosták. Lomb helyett szárnya nőtt.

Zászló csattog-lobog rajta, s vidám énekszó köszönti minden reggel.

Advent 14.

Mennyből az angyal

Mennyből az angyal
lejött hozzátok, pásztorok,
pásztorok,
hogy Betlehembe,
sietve mennek, lássátok,
lássátok.

Istennek fia,
aki született jászolban,
jászolban,
ő léssen néktek
üdvözítőök valóban,
valóban.

Mellette vagyon
az édesanyja, Mária,
Mária,
barmok közt fekszik,
jászolban nyugszik szent fia,
szent fia.

El is mennének
köszöntésére azonnal,
azonnal.
Szép ajándékot
vívén szívükben magukkal,
magukkal.

Advent 15.

Donászy Magda:

Karácsony délután

Karácsony délután
lassan jön az alkony.
Kíváncsiság bujkál
minden gyermekarcon.

Végre sötétedik,
hamvas lesz az este.
Bodri velem együtt
figyel minden neszre.

Mikor szól a csengő,
az ajtó kitárul,
piros alma nevet
rám a fenyőfárul.

Tudom, az erdőből
édesapám hozta,
a diót meg anyám
be is aranyozta.

Azért olyan kedves,
azért olyan drága.
Meghatottan nézek
Apára, Anyára.

Advent 16.

Mentovics Éva:

A szeretet ünnepén

Jégtopánban jár december,
hó leng ég és föld között,
erdők, bergek minden fája
csipkeingbe öltözött.

Csillagjárta égi úton
Hold ezüstje andalog,
hófellegek fodrán ülve
dalolnak az angyalok.

Földöntúli daluk zengő,
örömteli üzenet,
hirdeti, hogy Betlehemben
csodás kiseded született.

Áhitat és öröm járja,
lengje át e szép estét,
s verjen tanyát minden szívben
szeretet és békesség!

Advent 17.

József Attila: Isten

Hogyha golyóznak a gyerekek,
az isten köztük ott ténfereg.
S ha egy a szemét nagyra nyitja,
golyóját ő lyukba gurítja.

Ő sohase gondol magára,
de nagyon ügyel a világra.
A lányokat ő csinósítja,
friss széllel arcuk pirosítja.

Ő vigyáz a tiszta cipőre,
az utcán is kitér előre.
Nem tolakszik és nem verekszik,
ha alszunk, csöndesen lefekszik.

Gondolatban tán nem is hittem.
De mikor egy nagy zsákot vittem
s ledobván, ráültem a zsákra,
a testem akkor is őt látta.

Most már tudom őt mindenképpen,
minden dolgában tetten értem.
S tudom is, miért szeret engem -
tetten értem az én szívemben.

Advent 18.

Karácsonykor angyalok szállnak át a városok felett, belesnek a kéményeken és az ablakokon. Hópelyheken utaznak és gomolygó felhőkön. Aranyszínű a hajuk, piros az arcuk és fehér habos a ruhájuk.

Sok-sok angyalka repül, ilyenkor már kora délután elindulnak távoli, mesés lakóhelyükről, hogy karácsony titkokkal teli, varázslatos éjszakáján megérkezzenek az emberekhez. Vannak olyan angyalkák, akik az ajándékokat hozzák a gyerekeknek, mások egyszerűen csak a vidámságot és a szeretetet hozzák. Mialatt ők fenn röpködnek az égben, az emberek házaikban a karácsonyi vacsorához készülődnek, vagy áhítattal állják körül a fenyőfát.

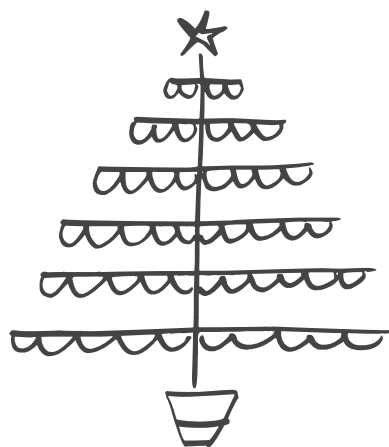
Sok család van, ahol nem telik pulykasültre és kalácsra, az angyalok beröppennek ezekhez a családokhoz, és szeretettel erősítik meg az emberi szíveket. Ezért érzi mindenki karácsony estéjén a nyugalmat és a békességet.

Sok ember van, aki egyedül ünnepel, gyertyát gyújt és csillagszórót, és szomorúan gondol szeretteire, akik messze kerültek tőle. A karácsonyi angyalkák hozzájuk is elmennek, és egy pillanatra legalább örömet és mosolyt varázsolnak a magányos emberek arcára.

Ha karácsony estéjén megzörren az ablakotok vagy befütyül a szél a kéményeteken, gondolatok a karácsonyi angyalkákra, mert biztosan ők járnak közöttetek. Legyetek ti magatok is olyanok, mint az angyalok, vigyetek boldogságot nagyszületeknek, családotoknak. A szeretethez és békességhez néha nagyon kevés kell.

Advent 19.

Csanádi Imre: Karácsony fája

A karácsony akkor szép,
hogyha fehér hóba lép, -
nem is sárba, latyakba...

Ropog a hó alatta.

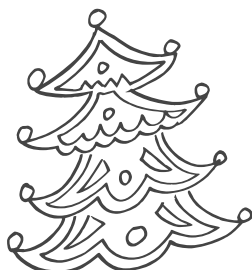
Hegyek hátán zöld fenyő,
kis madárnak pihenő, -
búcsúzik a madártól,
őzikéktől elpártol.

Beszegődik, beáll csak
szép karácsony fájának;
derét-havát lerázza,
áll csillogva, szikrázva.

Ahány csengő: csendüljön,
ahány gyerek: örüljön,
ahány gyertya: mind égjen
karácsonyi szépségben.

Advent 20.

Donászy Magda: Kis fenyő

Szabad-e bejönni?
Zöldfenyő vagyok.
Kicsiknek, nagyoknak,
Békés jó napot!
Jó napot, Zöldfenyő!
Régen várunk rád,
maradj itt minálunk,
díszítsd a szobát!
Nincs tarka virágom,
egyetlen tobozban
a távoli erdők
üzenetét hoztam.
Zúzvara díszíti
a tobozod, ágad,
maradj itt közöttünk
kiskarácsonyfának.
Szeretettel jöttem,
szívesen maradok,
hogy veletek töltssem
a szép ünnepnapot.
Állj ide középre,
feldíszítünk szépen,
te leszel a legszebb
a földkerekségen.

Advent 21.

Fésüs Éva: Karácsonykor

Karácsonykor
mindenki varázsol,
meglepetés
bújik ki a zsákból.
Szekrényeknek
titkos rejtekéből,
édesapám
legmélyebb zsebéből.
Karácsonyra
kalácsot is sütnek,
nincsen ennél
izgalmasabb ünnep!
Ajándékot én is
készítettem,
amíg készült
majdnem tündér lettem!

Advent 22.

Kis karácsony, nagy karácsony,
Kisült-e már a kalácsom?
Ha kisült már, ide véle,
Hadd egyem meg melegébe.

Kis fenyőfa, nagy fenyőfa,
Kisült-e már a malacka?
Ha kisült már, ide véle,
Hadd egyem meg melegébe.

Jaj, de szép a karácsonyfa
Ragyog rajta a sok gyertya.
Itt egy szép könyv, ott egy labda.
Jaj de szép a karácsonyfa!

Kis karácsony, nagy karácsony,
Van-e kolbász a padláson?
Ha nincs a kolbász a padláson,
Nem ér semmit a karácsony.

Kezem, lábam, jaj, de fázik,
Csizmám sarkán jég szikrázik.
Ha szikrázik, hadd szikrázzon,
Azért van ma szép karácsony!

Béke szálljon minden házra,
Kis családra, nagy családra!
Karácsonyfa fenyőága,
Hintsél békét a világra!

Nagykarácsony éjszakája,
Krisztus születése napja,
Szűz Mária édesanyja,
Mely gondosan ápolgatja.

Advent 23.

Aranyosi Ervin:

Karácsonyra mit kérjek - mit adjak?

Karácsonyra mit is kérjek?
Boldogságot, békességet!
Mosolyt, dísznek, minden arcra,
varázs-fátylat a kudarcra!
Hibáinkért bocsánatot,
csak azt kapjam, amit adok.
Szeretethez meleg szívet,
verseimhez csengő rímet.
Kenyeret az éhezőknek,
hitet minden létezőnek.
Örömet és vidámságot,
tegyük szebbé a világot!

Karácsonyra mit is adjak?
Tiszta szívű, jó maradjak!
Felemeljek elesettet,
tápláljak szellemet, testet!
Jó példát az utókornak,
ígéretet, hogy lesz holnap!
Melegséget, vidámságot,
zölden nyíló, szép virágot!
Megújuló jövő képét,
emberséget, világbékét,
s mindazt mit angyalok adnak,
amit elképzelsz magadnak!

Advent 24.

Csendes éj, drága szent éj
mindenek álma mély.
nincs fentt már csak a drága szent pár,
várja gyermekük alszik-e már.
Küldj le rá álmot nagy ég,
küldj le rá álmot nagy ég.
Csendes éj, drága szent éj
örvendj szív, bízva kérj!
Isten gyermeke áldva néz rád,
hív az óra, amely víg reményt ad.
Jézus a Földre leszállt,
Jézus a Földre leszállt.

Boldog karácsonyt!